Al·lucinant llúdrigues

Quan estudiava oposicions per ser jutge o fiscal, em feia un fart de passejar per les ribes del Ter i l'Onyar, amb la meva llibreta d'apunts i els meus binocles, tot observant ocells, i sempre amb l'esperança de poder veure alguna llúdriga, influenciat per les lectures i el seguiment del Projecte Llúdriga, que s'estava desenvolupant als Aiguamolls de l'Empordà. Val a dir que mai vaig veure cap aquí a Girona, i quan trobaves una petjada o un excrement allò ja era un èxit. Gràcies a la tasca d'en Jordi Sargatal i la bona feina que va fer l'amic Ponç Feliu, el que semblava una quimera per fi s'ha fet realitat. Poder observar tranquil·lament, amb llum de dia i al bell mig de Girona, una llúdriga jugant i alimentant-se i deixant-se fotografiar pels vianants i curiosos, és senzillament al·lucinant. Representa un èxit rotund de les polítiques mediambientals dutes a terme a la nostra ciutat, un signe evident de qualitat de les aigües del riu, i un atractiu més de la nostra preciosa ciutat. Algú dubta encara que Girona està de moda? Ara ja no al·lucino a seques, ara al·lucino llúdrigues.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/02/24/allucinant-lludrigues/831096.html?utm_source=rss